

13

ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

(Juvenile delinquency)



ยุวอาชญากรรม

ความนำ

นับแต่หลังสังคมรามโลกครั้งที่สอง ในปี พ.ศ. 2488 เป็นต้นมา สถิติการประกอบการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน จะมีเพิ่มมากขึ้น เป็น 2.5% ต่างกับในระยะสังคมรามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งมีเพียง 1% เท่านั้นเอง¹

ในประเทศไทย ที่ผ่านมาจะพบว่าสถิติเด็กและเยาวชนกระทำการทำความผิดในคดีอาชญากรรมขึ้นทุกปี ในปี 2508 มีเด็กถูกตำรวจจับกุม 2,009 ราย ในปี 2514 4,350 ราย และในปี 2516 มีคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางถึง 764 ราย

ความผิดทางคดีอาชญาที่เด็กวัยรุ่นเหล่านี้กระทำได้แก่ ชิงทรัพย์ ลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ กระทำการดูดหูเสบ ขับรถซึ่งโดยประมาณ ทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย เสพยาเสพติด ค้ายาเสพติด ความผิดทางคดีอาชญาเหล่านี้เด็กผู้หญิงจะกระทำการดูดน้อยกว่าเด็กผู้ชาย

ในปี 2513 และ 2514 ความผิดที่เด็กวัยรุ่น กระทำการมากก็คือต้องหาซองเงิน ลักทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย ปล้นทรัพย์ การพนัน ในปี 2513 จะมีคดีอาชญาเป็น มากกว่าการพนัน

ในปี 2526 - 2529 เยาวชนประกอบการกระทำการ ในการประทุษร้ายต่อเจ้าทรัพย์ เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ และยาเสพติด เป็นคดีที่มากที่สุด

1. ยุวอาชญากรรม (Juvenile Delinquency)

1. ยุวอาชญากรรม เป็นการกระทำอันละเมิดกฎหมายอาชญาของเด็กและเยาวชน

2. ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน ให้กหมายถึงผู้ที่มีอายุเกินกว่า 7 ปี แต่ไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์ เยาวชน-หมายถึงบุคคลที่มีอายุเกินกว่า 14 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ (ไม่รวมถึงผู้บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส) แต่ในบางกรณีถ้าเป็นความผิดร้ายแรง เช่น ปล้นฆ่าเจ้าทรัพย์ให้ถึงแก่ชีวิต ให้ถือว่า อายุ 16 ปีบริบูรณ์ ต้องได้รับโทษตามแบบผู้ใหญ่ (ตามปกติแล้วโทษที่เด็กและเยาวชนได้รับเป็นการตักเตือน กักกัน ทำทัณฑ์บันหรือฟ้องร้องลงโทษ) โดยทั่วไปทั้งในประเทศไทยและสหราชอาณาจักรว่าผู้เยาว์ที่กระทำการมักมีอายุระหว่าง 15 ปี - 17 ปี

2. สาเหตุการประกอบการกระทำการของเด็กเยาวชน

การประกอบการกระทำการของเด็กเยาวชน เกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม (environment) มากกว่า สัณฐานเดิมหรือพันธุกรรม (heredity)

ซึ่งได้แก่ 1. ฐานะทางเศรษฐกิจ

2. ครอบครัว

3. ศาสนา
4. โรงเรียน
5. สื่อมวลชน
6. เพื่อน
7. ยาเสพติด
8. สถานะทางสมรส
9. การว่างงาน
10. ความเสื่อมโถมทางศีลธรรม

สถิติของศาสตรดีเด็กและเยาวชนกลาง พบว่าสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กไม่ได้เกิดจากสันดานเป็นผู้ร้าย แต่เกิดจากสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้มีสาเหตุเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจ ครอบครัวที่ยากจน ขาดการศึกษา ไม่สามารถให้การศึกษาที่ดีแก่บุตรหลานได้ เนื่องจากบิดามารดาเป็นผู้หาเข้ากินค่า ไม่มีความสามารถในบุตรธิดา เด็ก ๆ ต้องไปหางเงยอยาจะไปรับจ้างอยู่ตามบ้าน รับจ้างขัดรองเท้า ล้างชาม ฯลฯ ซึ่งมีรายได้ไม่มากนัก เมื่อเด็กเกิดความขัดสนก็อาจจะประกอบการกระทำผิดได้ง่าย

ในการตั้งข้ามที่บิดามารดา มีธุรกิจมาก ฐานะร่ำรวย ไม่มีเวลาสนใจลูก ไปร่วมงานสังคมนอกบ้านมาก เด็กจะประกอบการทำผิดหรือถูกเพื่อนชักนำไปในทางไม่ดีได้ง่าย

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ - ยากจน

1.1 ภาวะทางเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่สำคัญที่ก่อให้เกิดยุวอาชญากรรม การกระทำบางอย่าง อาศัยบางอย่าง เช่น การติดยาเสพติด เล่นการพนัน โซเคน มีสาเหตุสำคัญเนื่องมาจากการทางเศรษฐกิจ คนเราเมื่อหิวมากจนหิวใหญ่ ก็ยอมจะทำอะไรได้ทุกอย่างที่จะประทังความหิว เช่น ขโมยอาหาร ลักเล็กขโมยน้อย

1.2 *Adolphe Quetetet* ชาวอังกฤษ ผู้ก่อตั้งสหภาพ ข่าวอาชญาการเป็นคนแรกได้ให้ความเห็นว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ ความยากจนหิวใหญ่ ความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันเป็นสาเหตุให้เกิดยุวอาชญากรรม

1.3 สถิติการประกอบยุวอาชญากรรมจะลดจำนวนลงเมื่อ เศรษฐกิจโดยทั่วไปดีถ้าระยะใดเศรษฐกิจตกต่ำก็จะมีการประกอบการกระทำผิดมาก

ถ้าเมื่อได้ เกิดสังคม ข้าวยากมากแพ้ เงินเพื่อ ก็จะทำให้เกิดการประกอบการกระทำผิดได้ ในสมัยจักรพรรดินโปเลียนและในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ประสบปัญหานี้มาก

จากสถิติของค่าผลต่อเด็กและเยาวชนกลางพบว่า ประเทศไทยในขณะนี้ สถิติการประทุษร้ายต่อทรัพย์ (เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์) เป็นความผิดที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดสูงสุด

2. สภาพครอบครัว บิดามารดา ต้องทำงานหลายชีพ ไม่มีเวลาสนใจให้ความรักความเอาใจใส่ หรืออยู่ในครอบครัว บ้านแตก (broken home)

1. ในต้นศตวรรษที่ 20 ทฤษฎีทางอาชญาวิทยา เชื่อว่าสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กเนื่องจากความไม่สมมูลนั้นทางครอบครัว เช่น บิดามารดา แยกกันอยู่ หย่าร้าง ไม่สามัคคีกัน ครอบครัวในฐานะกลุ่มปฐมภูมิเพื่นฐานในการปรับตัวของเด็กกับสังคม การเจริญเติบโตของเด็ก ตลอดจนเสริมสร้างบุคลิกภาพดังต่อไปนี้ เด็กจะประพฤตินเป็นพ่อนเมื่อใดหรือไม่ มีสาเหตุสำคัญอันหนึ่งเนื่องมาจากสภาพครอบครัว ครอบครัวเป็นตัวการแห่งสังคมประพฤติ (socialization) อย่างมาก

2. สาเหตุการประกอบบุщаอาชญากรรมของเด็กเนื่องจากบ้านแตกสาเหตุหากขาด สิ่งแวดล้อมไม่ดี ความจำเป็นบังคับเกี่ยวข้องกับอัตราการกระทำผิดของเด็กซึ่งแตกต่างกันระหว่างเมืองใหญ่กับชนบท เด็กตามเมืองใหญ่ ๆ มักกระทำผิดมากกว่าชนบท ทั้งนี้เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางครอบครัวตามเมืองอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ ในสังคมอุตสาหกรรมพ่อแม่มีเวลาให้กับบุตรธิดาน้อย เพราะต้องทำงานนอกบ้าน และทำงานต่างสถานที่กันมาก ในสังคมเกษตรกรรม พ่อแม่อยู่ใกล้บุตรธิดา เพราะทำงานในท้องไร่ท้องนาร่วมกันแทบทลอดเวลา

3. นักวิชาการผู้หนึ่งพบว่าแหล่งสัมผัสนั้นเป็นปัจจัยของบุชาญญากรรมมาก ถ้าสัมผัสนั้นเป็นแหล่งม้วนของอาชญาการ ครอบครัวในแหล่งสัมผัสนั้น มีความด้อยในเศรษฐกิจ เด็กมักประพฤติเป็นแบบไปจากปกติ

4. ตามหลักพุทธศาสนาถือว่า บิดามารดาเป็นทิศเบื้องหน้า ถ้าบิดามารดาเป็นคนชื่อสัตย์ เด็กก็มักเป็นผู้ชื่อสัตย์ไม่พูดปด แหล่งสัมผัสนั้นเป็นแหล่งรวมสิ่งผิดกฎหมายต่าง ๆ เช่นโซเคนียาเสพติด แกงลักษณะนี้ การที่บิดามารดาหรือผู้ใกล้ชิดประพฤติผิดไปจากปกติสถานที่หรือที่ฐานปฏิชีฟังสังคม เด็กก็จะได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านี้ เพราะถือเป็นเรื่องธรรมชาติที่เห็นชัดแล้วว่าเล่า การเห็นปฏิบัติเป็นการเรียนแบบซึมเข้าไปหรือเรียนแบบไม่รู้ตัว (Unconscious learning) ซึ่งจะทำให้เด็กจำจำและลอกเลียนโดยอัตโนมัติ

1. Glueck พบว่า 80.7% ของ 500 บุชาญญากรณั้นมีพ่อแม่เพียงอย่างเดียว หรือกระทำผิดกฎหมายต่าง ๆ เด็กที่มักกระทำผิดมักจะมาจากบ้านพวนนี้ แต่ถ้าเด็กมีป้า น้า อา ค่อยอบรมสั่งสอน ก็จะประพฤตินเป็นคนดีได้

2. เด็กหญิงมักได้รับความกระทบกระเทือนในด้านความเป็นไปของครอบครัวมากกว่าเด็กชาย

3. ในครอบครัวที่ปราศจากความสามัคคี เด็กจะพบเห็นแต่ในสิ่งที่ไม่อยากพบเด็กจะขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง จะสังเกตเห็นได้ว่าเด็กที่รวมกลุ่มกันอยู่ตามที่ทั่วไป หรือประกอบบุคลาชัญกรรมมักมาจาก ครอบครัวที่ปราศจากความอบอุ่น

4. ลักษณะของบ้านที่ก่อให้เกิดบุคลาชัญกรรม

ศาสตราจารย์ Sutherland ได้กล่าวถึงลักษณะของบ้านที่ก่อให้เกิดบุคลาชัญกรรมไว้ดังนี้

1. บ้านซึ่งไร้ศิลธรรม พ่อดื่มสุรา แม่ติดการพนันหรือสมาชิกบางคนเป็นอาชญากร
2. บ้านที่ไม่มีพ่อแม่
3. บ้านที่พ่อแม่ทะเลาะไม่เอาใจใส่บุตรธิดา ทั้ง ๆ ที่มีเงินทอง
4. บ้านซึ่งเลือกที่รักมักที่ชัง มีอดีตลำเอียง
5. บ้านที่เจ้าระเบียบเข้มงวด และมีคนมากเกินไป
6. บ้านที่เป็นสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูง ไม่ถือหลักแห่งความเสมอภาค

7. บ้านซึ่งมีฐานะบุ่งยากในระบบเศรษฐกิจ

5. ลักษณะของบ้านแตก (Broken Home) ที่อาจก่อให้เกิดบุคลาชัญกรรม ได้แก่

1. บ้านที่บิดามารดาถึงแก่กรรม ลงทะเบียนไป หรือหายร้าง
2. บ้านที่มีการจำเอียงข้าข้างบุตรคนใดคนหนึ่ง เช่น ให้ความรักไม่เท่าเทียมกัน

หรือไม่ใกล้เคียงกัน

ศาสตราจารย์ Glueck ได้ชี้ให้เห็นถึงบ้านที่เป็นสาเหตุให้เกิดบุคลาชัญกรรม คือบ้านที่ปราศจากศิลธรรม หรือจริยธรรม ไม่มีความรักเข้าใจลูก ลูกจัดกับเด็กมากไป หรือไม่เอาใจใส่เด็ก ทำให้เด็กทำอะไรโดยปราศจากเหตุผล ไม่มีการยังคิด มีอารมณ์ไม่คงที่ถือตัวเองเป็นใหญ่

3. ศาสนา เด็กที่ประกอบการกระทำผิดมักไม่มีศาสนาเป็นเครื่องยืนหนึ่งหรือไม่มีศาสนาประจำใจ ไม่มีคุณธรรม ไม่เคยไปวัดหรือโบสถ์แม้แต่ในเทศกาลสำคัญ ๆ

1. Kvaraceus 1944 พบร่วมกับเด็กที่ทำผิดมักไม่ไปวัด การเครื่องนับถือศาสนาจะทำให้เด็กไม่ทำผิดมาก

2. เดอเริคเม้น (Durkheim) นักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศส เชื่อว่าศาสนาทุกศาสนาเนี่ยสร้างคนให้มาปฏิบัติในแนวเดียวกัน ศาสนาทุกศาสนามีความประสงค์ให้ทุกคนเป็นคนเดียวกัน

3. ศาสนาเป็นเครื่องยืดเหี้ยวยังคงไปในทางที่เราต้องการ ศาสนาพุทธเป็นเครื่องเหี้ยวยังจิตใจคนไทยให้ทำแต่ความดีจะเว้นความชั่ว จะเห็นได้ว่า ผู้ที่ไปวัดสม่ำเสมอหรือผู้ที่บวชเรียนแล้ว มักไม่ค่อยทำผิด ศาสนาสามารถเหี้ยวยังใจไม่ให้เด็กกระทำการผิด เป็นระเบียบปฏิบัติให้ทุกในชาติรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้

(บทบาทของศาสนาในสังคมเพิ่มเติมใน บรรพต วีระสัย, สังคมวิทยา - มนุษย์วิทยา, โรงพินพนมมหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2517, หน้า 284-314)

4. อิทธิพลของโรงเรียน เด็กที่ไม่สนใจการเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ เนื่องจากความด้อยความไม่พร้อมทางด้านอุปกรณ์การศึกษา ฯลฯ จะประกอบการกระทำการผิดได้ง่าย

สังคมทุกสังคมจะเป็นผู้เผยแพร่ค่านิยม ปัทสถานแห่งสังคมนั้น ถ้าสังคมได้รับความสั่นเรื้อร การประกอบการกระทำการผิดจะมีน้อย ถือได้ว่าเป็นสังคมที่มีความเป็นอยู่ดี หรือสังคมสมบูรณ์แบบ

การศึกษาและความประพฤติของเด็ก โรงเรียนมีส่วนช่วยมาก หลักสูตรต่าง ๆ และขอบเขตของวิชาการก็จะมีส่วนช่วยยังการกระทำการผิดของเด็กได้ เช่น หน้าที่พลเมือง ศีลธรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัทสถานของสังคม ทำให้เด็กมีความคิดก้าวหน้า สามารถช่วยตัวเองได้ เมื่อพ้นเกณฑ์แล้ว ทำให้รู้จักค่านิยมของสังคมและกฎหมายบังคับ

ในการนี้ก็ปิดามารดาไม่สนใจเด็ก เนื่องจากไม่มีเวลาหรือการหย่าร้าง โรงเรียนก็จะมีส่วนช่วยได้มาก ในการอบรมสั่งสอน บางครั้งเด็กมีเพื่อนที่โถกโถก ก็จะได้รับอิทธิพลมาจากการเพื่อน ๆ สามารถซักจุ่นหันหน้าไปในสิ่งที่ต้องการได้ เช่น สอนให้еспและด้วยาเสพติด ลักษณะนี้อยู่น้อย

Moore ในปี 1862 พนว่า ในสหราชอาณาจักรที่กระทำการผิดมักจะมีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี เชื่อว่าสาเหตุหนึ่งมาจากโรงเรียน เขากล่าวว่าโรงเรียนมีหลักสูตรที่ล้าสมัย ทำให้เด็กเบื่อหน่าย เด็กไม่สามารถนำกำราเรียนไปประยุกต์กับสิ่งภายนอกได้ จะทำให้เด็กไม่เข้าใจและไม่สามารถเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ นอกจากนี้ การที่เด็กขาดเรียนมาก ๆ ไม่สนใจการเรียน เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีการกระทำการผิดได้

Roberts : 1956 ได้ให้สาเหตุของการที่เด็กหนีโรงเรียน

1. ความจำเป็นหรือสถานการณ์บังคับ (*Situational Factors*) เช่น เด็กไม่มีเลือดผ้า ความยุ่งยากในครอบครัวหรือการที่เพื่อน ๆ ไม่ยอมรับ เนื่องจากมีฐานะยากจนหรือมีรูปร่างที่ผิดแปลกจากคนอื่น

2. สาเหตุทางจิตใจ (*Mental factors*) เช่น การสอบตกหรือผิดหวังอย่างรุนแรง

3. สาเหตุทางค้านสังคม (*Social factors*) เช่น มีบิตรค้ายาเสพติดและถูกจับได้ทำให้อายเพื่อนไม่อยากมาเรียน นักวิชาการพบว่าเด็กที่มาเรียนสม่ำเสมอจะเป็นเด็กที่ดีกว่าเด็กไม่ได้มาเรียนตามปกติ

5. อิทธิพลของสื่อมวลชน เป็นเสมือนดาบสองคม บางครั้งเด็กจะไปจดจำการเป็นวีรบุรุษ ในการลักขโมย การค้ายาเสพติด แล้วร้าย แม้เด็กจะใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยตามเด็คต่าง ๆ แทนที่จะสนใจการเล่าเรียน

1. Ferri : 1892 ได้ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลวรรณคดีและหนังสืออ่านเล่น และสื่อมวลชน ต่าง ๆ ซึ่งเปรียบเสมือนมีดสองคม ในวรรณคดีบางเรื่องของเชอร์ล็อกโฮล์มเรื่องเกี่ยวกับมาตกรรม

2. การแพร่ภาพໂຈกรรมในหนังสือพิมพ์ก็ทำให้จดจำชีมชานเข้าไปได้

3. สื่อมวลชนมีทั้งคุณและโทษ บุchanควรจะจำแต่ในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่การศึกษา และประสบการณ์ต่อชีวิตในอนาคต

4. วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สิ่งเหล่านี้หาได้ง่าย และมีอยู่ทั่ว ๆ ไป แม้แต่ผู้ที่เรียกว่ายากจน ก็จะได้รับอิทธิพลของวิทยุ โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ที่แทรกเข้าไปถึง สิ่งเหล่านี้ อาจมีอำนาจในการลบ จะมีอิทธิพลต่อการกระทำการทำผิดของเด็ก จากการที่เด็กได้เห็นตัวอย่างบ่อย ๆ เมื่อเขาไม่มีอะไรครอบเห็นบ่อยรังจิตใจ ไม่มีผู้ใหญ่คอยควบคุมดูแลตักเตือนก็อาจทำให้ เห็นผิด เป็นชอบได้

5. ตัวอย่างแห่งวิธีการประกอบอาชญากรรมก็มักปรากฏในภาพยนตร์หรือทางโทรทัศน์ด้วย

6. เพื่อน วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มเปลี่ยนแปลงจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ ในวัยนี้จะนิยมและยกย่องเพื่อนฝูง ที่มีความสามารถทางหนึ่งทางใดเป็นพิเศษ อาจจะเป็นทางด้านการเรียน การกีฬา ความเป็นผู้นำ ถ้าหากเด็กวัยรุ่น คนเพื่อนไม่ดี ติดยาเสพติด ขักขวนกันไปลักขโมยของคนอื่น เพื่อให้มามาในสิ่งที่ตนต้องการ

7. ยาเสพติด วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากทดลอง นิยมวีรบุรุษ ถูกชักจูงได้ง่าย บางครั้งได้ยินกิตติศัพท์ของยาเสพติด ก็ทดลองและติดเลิกไม่ได้ จึงต้องประกอบการกระทำการทำผิด

8. สถานะจริงร้อยต่อ วัยรุ่นบางคนนิยมดิสโก้เดค เพราะรู้สึกว่า ได้ไปแล้วทันสมัย โ哥 เมื่อมีเงินไม่พอ ก็จะทำการจี้ชิงทรัพย์ เพื่อให้ได้เงินไปเที่ยวตามแหล่งบันเทิงต่าง ๆ

9. การว่างงาน ปัจจุบัน ในปี 2530 มีคนว่างงานประมาณ 2 ล้านคน ทำให้มีการกระทำการเกี่ยวกับการลักทรัพย์เป็นคดีที่มากที่สุด

10. ความเสื่อมทางศีลธรรม เนื่องจากบรรดาวัยรุ่นนิยมวัฒนธรรมตะวันตกกว่าเป็นของโก้ ทันสมัยที่ได้ปฏิบัติตาม โดยไม่ดูความเหมาะสมเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการประกอบการกระทำผิดได้ง่าย

4. yuvaachayakram กับภาวะทางชีวิทยา บุคลิกภาพถูกกำหนดมาก่อนการเกิด มีการท่านายอนาคต โดยคุณลักษณะgrade โหลกศีรษะ

4.1 เท่าที่กล่าวมาข้างต้น เน้นสาเหตุของyuvaachayakram หรืออาชญากรรมโดยทั่วไป โดยมองไปที่สภาพแวดล้อม

4.2 นักวิชาการบางท่านมองปัญหาอาชญากรรมว่าเกี่ยวข้องกับภาวะทางชีวิทยา คือ เป็นเรื่องของร่างกายและเรื่องของกรรมพันธุ์

4.3 นักอาชญาวิทยาชื่อ ลอมโบโรโซ : (1836 - 1909) ได้นเน้นความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะของร่างกายและอาชญากรรม คือถือว่าบุคลิกภาพของอาชญากรที่ได้ถูกกำหนดมาก่อนการเกิด

4.4 Barnes : 1959 มีความเห็นว่าอาชญากรจะมีลักษณะนิสัยคล้ายสัตว์ป่าเดือนแบบคนในยุคดังเดิม สัญชาตญาณของyuvaachayakram เป็นผลิตผลแห่งความไม่สมバランスต่าง ๆ เนื่องมาจากรูปแบบโหลกศีรษะ หน้าผาก จมูก คิ้ว ความยาวของแขน และลักษณะของร่างกายอื่น ๆ

4.5 Ferri : 1934 และ Garofalo : 1884 เชื่อว่าการเป็นyuvaachayakram เป็นไปโดยธรรมชาติ ทั้งร่างกายและสังคมแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเป็นyuvaachayakram

5. ทฤษฎีทางด้านชีวิทยากับอาชญากรรม

เชื่อว่าเด็กที่เป็นyuvaachayakram มักจะมีความแตกต่างจากเด็กอื่นในรูปร่าง ซึ่งจะแสดงถึงความเป็นyuvaachayakram ของเข้า yuvaachayakram เป็นความเสื่อมทราม ความด้อยของคน ซึ่งมีพฤติกรรมผิดแบลอกไปจากผู้อื่น เนื่องจากมีความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ คนปกติ จะเคารพกฎหมายบ้านเมือง yuvaachayakram ในทางตรงกันข้ามจะมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจากปกติ เพราะความสำนึกความตั้งใจของเขามีผลมาจากการบุคลิกภาพของเข้า

6. ความเชื่อทางด้านชีวิทยาเป็นสาเหตุแห่งการเป็นyuvaachayakram

1. สาเหตุทางร่างกายโดยตรง (physical factors)

- 1 การท่านายนิสัยใจคอโดยคุณลักษณะรูปร่างหน้าตาและgrade โหลกศีรษะ
2. ความด้อยทั่วไป คือรู้สึกว่าร่างกายด้อยกว่าบุคคลอื่น

3. ลักษณะร่างกาย (BODY TYPES) เช่น อ้วน ผอม สูง ต่ำ
4. ลักษณะทางจิต-สุรับ ได้แก่ สภาพที่เกี่ยวข้องระหว่างจิตกับร่างกาย

2. สาเหตุทางร่างกาย (PHYSICAL FACTORS) เชื่อว่าการที่เด็กกระทำผิดเนื่องมาจากการร่างกายผิดปกติไปจากสามัญชน ซึ่งมีเหตุหนึ่งมาจากการสืบเชื้อสาย มีรูปร่างที่ผิดปกติ และการกระทำที่ไม่เหมือนเด็กทั้งหลาย ความเชื่อทางด้านร่างกายผิดปกตินี้จะไม่คำนึงถึงศีลธรรม เชื้อชาติ ประชญาและสังคมแวดล้อม

7. การนำนิสัยโดยลักษณะ รูปร่างหน้าตา และกะโหลกศีรษะ

1. เด็กที่เป็นยุวอาชญากรเชื่อกันว่าเกี่ยวข้องกับหน้าตาและกะโหลกศีรษะ ซึ่งแสดงถึงรูปร่างของสมอง อันแสดงถึงแนวโน้มที่จะเป็นยุวอาชญากรที่ชื่อน้อยภายใน

2. Lavater: (1741-1801) ผู้มีชื่อเสียงมากเกี่ยวกับการดูลักษณะคนได้บรรยายถึงลักษณะหน้าตาของยุวอาชญากร รวมทั้งกะโหลกศีรษะด้วย ได้รับความนิยมมาก แม้แต่จาก Goethe เข้าให้ความเห็นว่า หน้าหากแสดงถึงสติปัญญา จิตใจ ปาก และ ริมฝีปาก แสดงถึงลักษณะนิสัยของการเปิดเผยถึงท่าที่แห่งจิตใจของบุคคล

3. Gall (1758-1828) ได้ให้ลักษณะ 27 อย่างของกะโหลกศีรษะ และรูปร่างของหัวที่มีส่วนเกี่ยวพันกับอาชญากรรม ลักษณะทางจิตใจ, นิสัยชอบ และความรู้สึกในใจ ซึ่งสัมพันธ์กับลักษณะภายนอกของกะโหลกศีรษะ หัวกะโหลกที่ยื่นออกมานะและโครงสร้างของสมอง เกี่ยวพันกับแนวโน้มของอาชญากร นอกจากนี้ กอลล์ ยังได้นennenถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นอาชญากรกับรูปร่าง

4. (Laurent: 1890) ได้เปรียบเทียบลักษณะของกะโหลกศีรษะกับคนในสมัยที่นั้น
5. ทฤษฎีเกี่ยวกับความเชื่อทางด้านชีววิทยา ปัจจุบันไม่ค่อยเชื่อถือกันนัก

8. ความด้อยในสภาพทางร่างกาย

1. นักวิชาการในศตวรรษที่ 20 เชื่อว่าอาชญากรรมสัมพันธ์กับร่างกาย ความด้อย และไม่เหมือนผู้อื่นมีความผิดปกติของกะโหลกศีรษะ และเชื่อว่าการเป็นยุวอาชญากรเนื่องมาจากการมีรูปร่างด้อยของบุคคลนั้น ซึ่งคล้ายกับรูปร่างของมนุษย์พันธุ์เดิม

2. Drahma: 1900 เชื่อว่าอาชญากรรมสัมพันธ์กับรูปร่าง
3. Goring: 1919 ใน การเปรียบเทียบผู้ประกอบอาชญากรรม 300 คน พบร่วมกับลักษณะด้อยในรูปร่างและน้ำหนัก ซึ่งมักจะเตี้ยและมีน้ำหนักเบา แต่ถ้าเป็นอาชญากรหรือยุวอาชญากรที่ทำผิดหนัก ๆ มักจะสูงและแข็งแรง

4. Healy และ Bromner : 1936 เชื่อว่าผู้ประกอบอาชญากรรมเนื่องมาจากการลักษณะทางร่างกายและจิตใจ พบว่าเด็กที่เป็นบุواาชญากรนั้นบิดามารดาแม้กเป็นอาชญากรด้วยเข้าถือว่าอาชญากรรมเป็นกรรมพันธุ์สืบท่อ กัน

5. Hooton: 1937 เชื่อว่าอาชญากรและบุัวาชญากรมีรูปร่างที่ผิดปกติแตกต่างจากคนอื่น เขากล่าวว่าพฤติกรรมของบุัวาชญากรเกี่ยวกับโครงสร้างและหน้าที่ของร่างกาย และผลงานด้านจิตใจที่ปรากฏออกมาในการมีรูปร่างด้วยแบบนั้น

9. Somatotypes (body types) ความเชื่อในด้านรูปร่าง

1. แนวคิดนี้ถือว่าบุัวาชญากรส่วนมากมักสืบทื้อสายมาจากครอบครัวที่มีความบกพร่องทางด้านจิตใจและร่างกาย ความเสื่อมแห่งจิตใจเป็นสาเหตุหนึ่งของการเป็นบุัวาชญากร

2. DUGDALE: 1883 กล่าวว่าอาชญากรในตระกูล Juke ใน การสืบทื้อสาย 7 ชั้นคน เวลาประมาณ 200 ปี ผู้สืบทื้อสายประมาณ 1,200 คน กว่าครึ่งเป็นบุคคลนอกกฎหมาย ทำผิดทางอาญา 142 คน เป็นข้อหาและคนจำจัด 281 คน โสเกนี 7 คน อาชญากร 76 คน และมีการกระทำผิดบ่อยๆ เกี่ยวกับการลักทรัพย์ ฯลฯ

3. PSYCHOBIOLOGY ความเชื่อในด้าน (จิต-สุริยะ) เน้นในเรื่องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของร่างกายและจิตใจ และให้สมมติฐานว่าร่างกายเป็นตัวแทนแห่งลักษณะจิตใจของบุคคลिकภาพ

10. สาเหตุทางด้านจิตใจ นักวิชาการมีความเห็นว่า สภาพจิตใจ ในลักษณะดังต่อไปนี้

สาเหตุทางจิตใจ (MENTAL FACTORS)

1. ความเสื่อมทางจิตใจ (MENTAL DEGENERATION)

2. การมีเชื้อสายแห่งความวิกลจริต (HEREDITARY INSANITY)

3. ศติปัญญาด้อย (INTELLECTUAL INFERIORITY)

เป็นสาเหตุแห่งการประกอบการกระทำการทำผิดของเด็กและเยาวชน

11. ทัศนะเชิงสังคมวิทยาเกี่ยวกับสาเหตุแห่งบุัวาชญากร สิ่งแวดล้อมผลัดบันให้เด็กประกอบการกระทำการ

1. การที่บุัวาชญากรกระทำการทำผิดเนื่องมาจากการไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัว บุคคลิกภาพถูกสร้างขึ้นมาโดยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผู้นี้กับสิ่งแวดล้อม ผู้กระทำการหรือบุัวาชญากร ไม่สามารถจะขัดซึ่งความน้อยเนื้อตัวใจ ปมด้อย ความต่ำต้อยที่ตนคิดว่า มีความเป็นอยู่ฐานะไม่เท่าผู้อื่น

ผู้ที่เป็นบุคลาชญากร หมายถึงผู้ที่มีการประพฤติปฏิบัติต่อสังคม ผิดไปจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ และมีพฤติกรรมทางสังคมเบี่ยงเบนไปจากปกติ แม้ว่าสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเขายังเกิดขึ้นจากสาเหตุอื่น ๆ อีก แต่การกระทำการของเขายังถูกบรรดุณโดยข้อมูลพร่องแห่งความสัมพันธ์ของเขายาต่อสังคม นอกจากนั้นักสังคมวิทยาเชื่อว่า จะหาสาเหตุแห่งการเป็นบุคลาชญากรได้โดยการประเมินค่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำผิดต่อสังคมสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขารือสิ่งแวดล้อมเป็นสาเหตุผลลักษณะให้ค้นเราระบกบการกระทำการ

2. ความเห็นของนักสังคมวิทยาอาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. Offensive Approach (มองในด้านก้าวร้าวรุกราน)

- ก. บุคลาชญากรกระทำการต่อสังคมโดยความคิดความตั้งใจของตนเอง เนื่องมาจากความผิดหวัง ความไม่พอใจที่เขาได้รับจากสังคมกระตุ้นให้เขาระบกบสังคมนั้น
ข. การที่สังคมไม่ยุติธรรมต่อเขา ในความคิดจึงแสดงออกถึงการกระทำอันก้าวร้าวของเขายาต่อสังคม

The Offensive Approach มองในด้านก้าวร้าวรุกราน

1. เด็กบางคนรู้สึกว่าโครงสร้างแห่งสังคมบีบมัดกันเข้มงวดกันจนเกินไป หรือไม่ยุติธรรมต่อเขาในบางอย่าง
2. เขายังคงรู้สึกว่าโครงสร้างแห่งสังคมโดยการรุกล้ำป่าที่สถานแห่งสังคมในฐานะที่ประทุษร้ายต่อพื้นฐานแห่งความพอใจของเขากล้าหาหัวเข้าจาะโนยข่มปั้ง กล้าหาต้องการมีมาตรฐานความเป็นอยู่ดีขึ้นกว่าเดิมมาก็จะขอเยินจากหน้าตา กล้าหาไม่ชอบงานในหน้าที่เขาก็จะปลอมเซ็คในบัญชีซื้อคนอื่น กล้าเกลียดผู้ใดก็จะทำร้ายผู้นั้นเสีย

2. Defensive Approach (มองในแง่รับหรือการสนองตอบ) มีความเห็นว่า การเป็นบุคลาชญากรถือเป็นผลิตผลแห่งการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมในสังคม เนื่องมาจากความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

1. เชื่อในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลาชญากรร่วมกับสิ่งแวดล้อม การกระทำการของเขายา ความต้องการการฝึกฝน ความช่วยเหลือ คำนิยม นโยบายแห่งสังคม
2. ทฤษฎีทางอาชญาiviทยาอันหนึ่งเชื่อว่า อาชญากรรมเป็นส่วนหนึ่งทางสังคม เชื่อว่าอาชญากรรมแผ่ขยายมาจากธรรมชาติแห่งมนุษยชาติ มันไม่ใช่เป็นส่วนเกินแต่เป็นสิ่งที่มีอยู่ทั่วไปทั่วทุกสังคมในโลก

3. Socialistic Approach เน้นการให้รัฐเข้าไปมีบทบาทในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลโดยไกล์ชิด

12. Ecological ทฤษฎีทางนิเวศน์หรือสภาพแวดล้อม

เชื่อว่ามนุษย์อาจกระทำการเกิดขึ้นจากตัวบุคคล และสิ่งแวดล้อม นักสังคมวิทยาพบว่าผู้กระทำผิดจะมีในเขตเมืองมากกว่าชนบท เขตในเมืองอุดตสาหกรรมใหญ่มักมีมนุษย์อาจกระทำความไม่ดีมากกว่าชนบทเมือง

13. ทฤษฎีโนมี (Anomie Theory) เป็นทฤษฎีของเดอเร่คิม

1. โอนมี ได้แก่การไม่มีกฎข้อบังคับ ขาดปัทสสถาน
2. การที่ไม่มีกฎหมายหรือการมีปัทสสถานที่หย่อนไปของบุคคลจะทำให้บุคคลสูญเสียความคิดวิจารณญาณ ในการที่จะพิจารณาเร่าว่าสิ่งใดผิดสิ่งใดถูก
3. กฎข้อบังคับ ระเบียบปฏิบัติ และปัทสสถาน ทำให้คนดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องตามวิธีที่สังคมนั้นนิยมกัน และทำให้คนเราสามารถร่วมกันอยู่ได้ในสังคม ทำให้ผู้ที่ปฏิบัติตามเกิดเสถียรภาพ ความมั่นคงในการดำเนินชีวิต
4. กฎหมายข้อบังคับและปัทสสถานมีขอบเขตจำกัดสิทธิ ความปรารถนา ความกระหายของบุคคล ถ้าปราศจากสิ่งเหล่านี้เสถียรภาพของบุคคลก็จะกระทบกระทื่น

14. ทฤษฎีแห่งการเหลื่อมล้ำของโอกาสในชีวิต

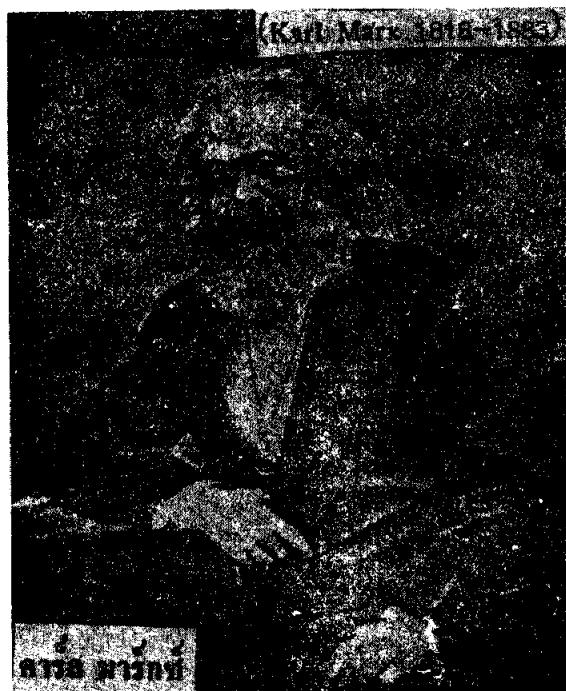
1. MERTON: 1957 มีความเห็นว่า มนุษย์อาจกระทำการเกิดจากความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในการที่แต่ละบุคคลประสบความสำเร็จในชีวิตไม่เท่ากัน บางคนมาก บางคนน้อย บางคนเกิดมา_rarrow ราย บางคนจน เมื่อรู้สึกว่าด้วยโอกาสสักว่าคนอื่นก็อาจประสบผิดเพื่อให้รวดเร็วได้
2. จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันมีการกระทำการทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์มากที่สุด ตามสถิติศาสตร์เด็ก เพราะคนโดยทั่วไปต้องการความอยู่ดีกินดี ความเท่าเทียมผู้อื่นในสังคม มนุษย์อาจกระทำการในสิ่งที่เป็นทางลบสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ขาดต้องการ

15. ทฤษฎีอนุวัฒนธรรม (Subculture)

1. ศาสตราจารย์ Cohen: 1955 เชื่อว่ามนุษย์อาจกระทำการขยายตัวมาจากการมีอนุวัฒนธรรม หรือวัฒนธรรมย่อยที่ยอมรับกันว่าการทำผิดเป็นของปกติ
2. เด็กที่บิดามารดาไม่เอาใจใส่หรือเข้มงวดเกินไป หนีออกจากบ้านมาร่วมตัวกันเป็นพวก มีอนุวัฒนธรรมของตนเองร่วมกัน มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากปกติ เช่น ลักขโมย ดัดยาเสพติด

16. ยุวอาชญากรรมมองในแง่สังคมนิยม

1. แนวคิดนี้เน้นปัจจัยทางเศรษฐกิจ เชื่อว่าความจนเป็นสาเหตุแห่งยุวอาชญากรรม การหนีจากความจนกล้ายมาเป็นความต่อสู้เพื่อสังคมที่ดีกว่าในอนาคต
2. คาร์ล มาร์กซ์ เชื่อว่า ระบบเศรษฐกิจแบบนายทุนเป็นสาเหตุให้เกิดอาชญากรรม เชื่อว่าในชีวิตของคนไม่ได้ถูกนำโดยสติสัมปชัญญะแต่ถูกนำโดยเศรษฐกิจ วิธีแก้คือต้องใช้ระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม



17. แนวทางการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอุปสรรคในกระบวนการเรียน

1. บิดามารดา ควรให้ความรักความเอาใจใส่แก่เด็ก ไม่ครวตามใจเด็กจนเกินครัวหรือเข้มงวดมากเกินไป
2. ถ้าหากเด็กหนีโรงเรียน ควรมีการร่วมมือกันอย่างจริงจัง ระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหานี้
3. ชี้แนะแนวทางและการดำเนินชีวิตที่ถูกควรแก้เด็กวัยรุ่น ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกโรงเรียน
4. ผู้ใหญ่หรือผู้ปกครองควรเป็นตัวอย่างที่ดีของเด็ก เพราะเด็กจะซึมทราบพฤติกรรมของผู้ใหญ่ตั้งแต่วัยเยาว์
5. หางงานอดิเรกให้ทำหรือแนะนำการฝึกวิชาชีพที่เด็กวัยรุ่นสนใจ
6. สำหรับเด็กที่ประกอบการกระทำผิด เช่น สักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฯลฯ สถานพินิจเด็กกลาง จะมีกระบวนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

18. การคุ้มครองเด็กที่กระทำการผิดกฎหมาย³

เมื่อเด็กกระทำการผิด ตัวรัวจะสอบสวนปากคำให้เสร็จภายใน 24 ชั่วโมง แล้วส่งเด็กมาควบคุมที่สถานพินิจ โดยจะแยกเด็กออกจากมา ไม่มีการควบคุมรวมกับผู้ใหญ่ เพราะถือว่าไม่ใช่นักโทษ ให้อภัยแก่เด็กในการปรับตัวเป็นพลเมืองดี โดยเมื่อออกจากสถานพินิจแล้ว จะไม่มีใบแดงแจ้งโทษว่า เคยกระทำการผิดมาแล้ว

ตัวรัวจะสอบสวนเพื่อทำคดี

สถานพินิจจะหาข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก ถ้าเด็กกระทำการผิดจริง จะต้องส่งไปฝึกอบรมเรียนวิชาชีพหรือวิชาสามัญ พื้นพูดจีและพัฒนานิสัย ที่สถานฝึกอบรม ซึ่งมี 4 แห่ง

เด็กชาย มีสถานฝึกอบรมที่ บางนา บ้าน กรุงเทพฯ ชุติมา อุเบกษา

เด็กหญิง มีสถานฝึกอบรมที่ ปากคลองตลาด บ้านปราสาท

บ้านเมตตา - เป็นสถานแพรรับระหว่างสอบสวนและพิจารณาการกระทำการผิดและส่งไปฝึกอาชีพ หรือฝึกอบรม เมื่อครบระยะเวลาฝึกอบรมแล้ว เด็กจะได้รับอนุญาตให้กลับบ้านได้

ศาลมตเด็กและเยาวชนจะมีการลงเคราะห์หลังปล่อยแต่ยังทำไม่ได้ทุกที่มีเฉพาะที่เชียงใหม่ อุบลราชธานีและสงขลา ที่อื่น ๆ จะทำเฉพาะเท่าที่กระทำได้

เด็กที่ได้รับการปลดปล่อยแล้ว กลับมากระทำการผิดอีกนั้นเป็นเพราะ

1. ไร้ภูมิปัญญาดีขาดมิตร ไม่มีทางไป

2. มีที่ไปแต่ต้องกลับมาอีก เพราะอยู่ในแหล่งมิจฉาชีพ

3. บังคับมีที่ไป แต่ทำงานทำไม่ได้เนื่องจากไม่มีความชำนาญเพียงพอ

4. บังคับได้รับการฝึกอบรมจนชำนาญดีแล้วแต่สังคมรังกีย์ฯ

การที่จะทำให้เด็กดวงวัง จะเป็นอันตรายต่อสังคมก่อนให้เกิดความเดือดร้อนเกี่ยวกับปัญหาการลักขโมย บัญญาเชพติด บัญหาการว่างงาน ฯลฯ จึงต้องมีการลงเคราะห์หลังปล่อยฝึกเด็กให้เรียนรู้วิชาชีพจนชำนาญ ให้การพึ่งพาและประกอบอาชีพชั่วคราว ให้มีโอกาสหางานทำ และฝึกอาชีพเพิ่มเติมได้แสดงตนให้สังคมยอมรับว่าประพฤติดีเป็นผลเมืองดีแล้ว

การแก้ไขบัญหาเด็กและเยาวชนที่ประกอบการกระทำผิดคือ ผู้ปกครองจะต้องให้ความสนใจให้ความรักความเอาใจใส่ ไม่ตามใจจนเสียเด็ก หรือเข้มงวดจนเกินพอดี ให้ความยุติธรรมให้ความเป็นธรรมแก่เด็ก



● เด็กทำผิดลักษณะมากที่สุด

นร.ว.อคุลยก์ กิติบักร อธิบดีศาลเด็ก และเยาวชนกลางเปิดเผยสถิติคดีอาชญากรรมคดีเด็ก และเยาวชนกลางในรอบปี 2532 (มกราคม-ธันวาคม) มีคดีอาชญากรรมทั้งสิ้น 1,972 เรื่อง (คดีแพ่ง 467 เรื่อง คดีอาญา 1,505 เรื่อง) เมื่อรวมคดีที่ถูกนำมาจากปีก่อนรวมเป็นคดีที่ต้องพิจารณาทั้งสิ้น 2,081 เรื่อง พิจารณาเสร็จไป 1,930 เรื่อง กิตดีเป็น 94.08% และคงมีคดีถูกนำปีนี้ 122 เรื่อง ส่วนรับคดีอาญาที่มาสู่ศาลมากที่สุดได้แก่ กดลักษณะร้ายและวิ่งราวทรัพย์ 864 เรื่อง รองลงมาคดียาเสพติด (กัญชา) 98 เรื่อง ส่วนคดีแพ่ง การขอทำนิติกรรมแทนผู้เข้าร่วมจำนวนมากที่สุดจำนวน 255 เรื่อง

อธิบดีศาลเด็กและเยาวชนกลางกล่าวต่อไปว่า คดีที่ศาลมีเด็กและเยาวชนกลางมีจำนวนค่อนข้างน้อย คุณประพฤติเด็กและเยาวชนมีจำนวนถึง 800 ราย และศาลมีคำสั่งถูกกับการประกอบกร่องทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน 265 ราย โดยมีค่าทรัพย์สินกว่า 176 ล้านบาท.

(เดลินิวส์ 9/1/2533) 371

สรุป

บุว - เยาวชน - เด็กที่มีอายุตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์
อาชญา - ประพฤติดี ประพฤติไม่ดี

กรรม - การกระทำ

บุวอาชญากรรม หมายถึงการกระทำผิดของเยาวชน โทษของเด็กจะเป็นโทษสถานเบา ตักเตือน กักกัน ทำทัณฑ์บน ในกรณีที่เด็กกระทำผิดหนัก ๆ เช่น ม่าเจ้าทรัพย์ให้ถึงแก่ชีวิต หรือข่มขืนการทำชำเราจนถึงแก่ชีวิต อายุ 16 ปีบริบูรณ์ ก็จะได้รับโทษตามแบบผู้ใหญ่

นักวิชาการได้ศึกษาถึงทฤษฎีซึ่งเป็นสาเหตุแห่งการประกอบการกระทำผิดของเด็กไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีทางค้านชีววิทยา - เน้นถึงการที่รูปร่างหน้าตาของคนเรากูกำหนดมาก่อน การเกิด ลักษณะทางโลกลศิริจะของผู้ร้ายกับคนดีจะไม่เหมือนกัน เช่นในเรื่องบุญทำกรรมแต่งปัจจุบันไม่นิยมใช้

2. ทฤษฎีทางสังคมวิทยา - นิยมใช้ในการวิเคราะห์สาเหตุต่าง ๆ ของเด็กที่ประกอบการกระทำผิด มีความเห็นว่าสภาพแวดล้อมจะเป็นตัวการที่ทำให้เด็กประกอบการกระทำผิด สภาพแวดล้อมนั้นได้แก่

1. ครอบครัว
2. เศรษฐกิจ
3. ศาสนา
4. โรงเรียน
5. สื่อมวลชน
6. เพื่อนฝูง
7. สถานเริงรมย์ต่าง ๆ
8. ยาเสพติด
9. การว่างงาน
10. การเสื่อมโทรมทางศีลธรรม

แนวทางการแก้ไข ควรแก้ไขจากสถานแวดล้อม ตั้งแต่ลำดับ 1-10

อาจกล่าวได้ว่าบุวอาชญากรรม หรือทุกกรรมมีสาเหตุใหญ่ ๆ 2 ประการ ได้แก่

1. สาเหตุทางชีววิทยา หรือทางกรรมพันธุ์
2. สาเหตุทางสังคมหรือสภาพแวดล้อม
3. แนวคิดที่ยอมรับกันทั่วไปขณะนี้คือ ถือว่ามนุษย์เป็นวานิยสัตว์ คือสัตว์ที่สอนได้ ดังนั้นการจะเป็นคนดีหรือเลวขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมไม่ใช่น้อย

คำานวณทัยนท

1. ยุวอาชญากรรมหมายถึงใคร เมื่อทำผิดแล้วจะไปรับโทษอย่างไร
2. จงอธิบายถึงทฤษฎีทางด้านชีววิทยา
3. ทฤษฎีที่กำลังได้รับความนิยมในการวิเคราะห์หาสาเหตุแห่งการประกอบการกระทำผิดของเด็กเป็นอย่างไร จงอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่าง
4. จงอธิบายถึงข้อเสนอแนะในการช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านอาชญากรรม



ขรัญ ใจวัยรุ่น
เรียนเด่น
กิจกรรมดี
กีฬาเด็ด

ดาวรุ่งดวงใหม่องของการพาพยนตร์
ญี่ปุ่นซึ่งมาแรงมาก ชื่อสารูโภะ ชาวนุจิ
กานพน์ถ่ายทอดเรื่องไอกสุกุลปี 3 เมื่อ 2 ปีก่อน
เป็นชีรลีดดอร์ชิวัญใจของโรงเรียนมัธยม
เช่นเดียวกับในอเมริกา เรียนกีฬา สาย
กีฬายิปเป็นนักกีฬาแทนนิสของโรงเรียนอีกด้วย

ເຫັນອຽຣດ

¹Robert K. Merton and Robert Nisbet. Contemporary Social Problem. New York : Harcourt Brace Jovanovick, Inc., 1976.

²ພຣະຮາຊບ່ຽນຜົຕີຈັດຕັ້ງຄາລຄດີເດັກແລະເຍວ່າໜີ 2494, (ກທມ.: ໂຮງພິມພົກຮູນຮນ 2506), ທັນາ 366.

³ດໍາຮງ ແຈ່ມສຸຮີ (ຮອງອົບດີຄາລຄດີເດັກແລະເຍວ່າໜີກລາງ) “ກາຮູແລເດັກທີ່ກະທຳຜິດກູ້ມາຍ.” ວິທີກະຈາຍເສີຍແໜ່ງປະເທດໄທ 10 (ຕຸລາຄມ 2529) : ຂ່າວ 7 ໂມງເຊົ້າ

บรรณานุกรม

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน 2494. กทม.: โรงพิมพ์กรุงชน, 2506.
คำรัง แจ่มสุวี, (รองอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง). “การดูแลเด็กที่กระทำผิดกฎหมาย”
กทม.: วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย, 10 (ตุลาคม, 2529) : ข่าว 7 โมงเช้า

Bibliography

- Carper, Jean. Not With a Gun. New York : Grossman, 1973.
- Cohen, Lawrence E. Kluegle, James R. Determinants of Juvenile Court Dispositions. American Sociological Review, 43, 1978.
- Empey, Lamar T. American Delinquency. Homewood, Ill. : Dorsey Press, 1982.
- Janni, Francia A. J. A Family Business : Kinship and Social Control in Organized Crime. New : Russel Sage, 1972.
- Merton, Robert K. Nisbet, Robert. Contemporary Social Problem. New York: Hartcourt Brace Jovanovick, Inc., 1976.
- Quinney, Richard. Class, State and Crime. New York : David McKay, 1877.
- Tittle, Charles R. The Myth of Social Class and Criminality. American Sociological Review, 43, 1978.
- Sutherland, Edwin H. White Collar Crime. New York : Dryden Press, 1949.